

กนกพร สังวรประเสริฐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศ โลกาภิวัตน์ กับ โรคระบาดในยุคโลกาภิวัตน์ : ศึกษากรณีโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (ซาร์ส) ช่วงปี พ.ศ. 2545-2546.

(INTERNATIONAL COOPERATION, GLOBAL GOVERNANCE AND THE EPIDEMICS IN THE AGE OF GLOBALIZATION: A CASE STUDY OF SEVERE ACUTE RESPIRATORY SYNDROME (SARS) IN 2002-2003.) อ. ที่ปรึกษา: อ.ดร. วีระ สมบูรณ์, 171 หน้า. ISBN 974-53-29746.

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศ และบทบาทของโลกาภิวัตน์ในการแก้ไขปัญหาโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง หรือ โรคซาร์ส ซึ่งแพร่ระบาดในช่วงปี พ.ศ. 2545-2546 โดยเน้นศึกษาสาเหตุที่ทำให้รัฐต่างๆ หันมาร่วมมือกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว และศึกษาบทบาทขององค์การอนามัยโลกในฐานะที่เป็นโลกาภิวัตน์ด้านสาธารณสุขที่มีต่อการแก้ไขปัญหา

ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า รัฐต่างๆ จำเป็นต้องให้ความร่วมมือกันในอันที่จะแก้ไขปัญหาโรคซาร์ส เนื่องจากโรคซาร์สถือเป็นโรคระบาดในยุคโลกาภิวัตน์ที่เป็นภัยคุกคามอย่างร้ายแรง และส่งผลกระทบอย่างมาก ต่อความมั่นคงของรัฐต่างๆ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา โดยรูปแบบของความร่วมมือที่เกิดขึ้นก็มีทั้งความร่วมมือในระดับทวิภาคี และพหุภาคี ซึ่งผลที่ได้จากความร่วมมือนั้นมีมากมายหลายประการ

อย่างไรก็ตาม เพียงแค่ความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนี้ยังไม่สามารถทำให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว หากปราศจากความช่วยเหลือขององค์การอนามัยโลก ในฐานะที่เป็นโลกาภิวัตน์ด้านสาธารณสุข โดยองค์การอนามัยโลกได้เข้าไปมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาโรคซาร์สที่เกิดขึ้นในหลายๆ ด้าน ตัวอย่างเช่น บทบาทด้านการเฝ้าระวัง และการควบคุมป้องกันโรค หรือ บทบาทด้านการแพทย์ เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้จากการดำเนินการแก้ไขปัญหาโรคซาร์สขององค์การอนามัยโลก ประการแรกนั่นก็คือ ทำให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาดำเนินไปอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ประการที่สอง คือ ทำให้ทราบที่มาของเชื้อต้นเหตุของโรคในระยะเวลาอันรวดเร็ว และประการสุดท้าย คือ ทำให้การควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จนสามารถยุติการแพร่ระบาดได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว

The objective of the thesis is to study the international cooperation and the role of global governance in solving the problem of Severe Acute Respiratory Syndrome (SARS) outbreak between 2002 and 2003. It focused on the study of the causes that urged states and the World Health Organization (WHO) to cooperate in solving this problem.

From the study, it was found that the states had to cooperate together in solving this problem because SARS outbreak was a threat at the global scale affecting negatively on many aspects including politic, economic and social psychology ones. Moreover, the international cooperation that emerged involved both the bilateral and multilateral level.

However, the solution of SARS outbreak could not succeed as it had been without the role of WHO as a global health governance. WHO played the key role in response to the SARS outbreak including information exchanges, technical exchanges, infectious disease surveillance and infectious disease control. WHO's response to SARS outbreak produced many benefits. The first benefit was to help strengthening international cooperation; the second was to trace rapidly the pathogen for SARS and the third was to efficiently control the SARS outbreak until it disappeared.